

துணைப்படையின் மூன்றாண்டு வளர்ச்சியில்...

1984 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மீதி திங்கள் 21 ஆம் நாள், முல்லை மாவட்டத்தின் மணலாற்றுப் பிரதேசத்தை, தடை செய்யப்பட்ட பிரதேசமென சிங்கள அரசு பிரகடனம் செய்தது. அன்று வெளியேற்றப்பட்ட மக்கள் இன்றுவரை மீளக் குடியமர்த்தப்படவில்லை. மாறாக சிங்கள மக்களை அப்பிரதேசத்தில் ஆயுததாரிகளாய் குடியமர்த்தி வருகின்றது.

இடம்பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கென வந்த -வருகின்ற வெளிநாட்டு உதவிகளை, இப்பிரதேசத்தில் குடியமர்த்திய சிங்கள மக்களுக்கு வழங்கிவருகின்றது.

முல்லைப்பட்டினக் கிராமங்களின் மக்கள், முல்லைத்தீவு இராணுவ நடவடிக்கையின் போது வெளியேற்றப்பட்டனர். மூன்று ஆண்டுகளாகியும் அந்த மக்கள் நிலைபற்றி, சிங்கள அரசு சிந்திக்கவில்லை. எதிர் மாறாக முல்லை மணலாற்றுப் பிரதேசத்தில் மக்களின் வீடுகள், கல்விக்கூடங்கள், வழிபாட்டிடங்கள், மருத்துவமனைகள் என்பன வான்படைக் குண்டுவீச்சுக்கு இலக்காக்கப்பட்டன.

தொடர்ச்சியாக இம்மண்ணின் மக்களுக்கு சிங்கள அரசால்

இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளின் வெடிப்பே, துணைப்படை தம்மைத்தாமே காத்து, தமது மண்ணில் சுதந்திரமாக வாழ, 1990 இன் ஆரம்பத்தில் தமிழ் விடுதலைப் புலிகளின் துணை அமைப்பாக, துணைப்படை தோற்றம் பெற்றது.

முல்லை - மணலாற்றுப்பிரதேசக் கிராம மக்கள் அனைவரும் இப்படையணியில் இணைந்துகொண்டனர்.

ஒரு சில கிராமங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய கிராம மக்கள், விடுதலைப் புலிகளின் துணையோடு அவர்தம் மண்ணில் மீண்டும் குடியமர்த்தப்பட்டனர். தம்மைத்தாமே தற்காத்துக்கொள்ளும் பயிற்சியோடு, வேட்டைத் துப்பாக்கியணியாகத் துணைப்படை எழுச்சி பெற்றது.

1991 ஆம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியில், துணைப்படை இரண்டாம் கட்ட வளர்ச்சியை எட்டியது. விசேட பயிற்சிபெற்று 303 ரக துப்பாக்கி, எஸ். எஸ். ஆர். ரகத் துப்பாக்கியணியாக மாற்றம் பெற்றது. 1993 இன் ஆரம்பகாலம்வரை முல்லை -மணலாற்றுப் பிரதேசங்களில் சிங்களப் படை மேற்கொண்ட பாரிய நடவடிக்கைகளை விடுதலைப் புலிகள்

முறியடித்த போது, புலிகளின் தாக்குதலணிக்குப் பலவழிகளில் துணை நின்றனர்.

இன்று வரை மூன்று துணைப்படை வீரர்கள் மாவீரர் துயிலும் இல்லத்தில் பூசிக்கப்படும் கல்லறைகளாயினர்.

1993 ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம், துணைப்படை மூன்றாம் கட்ட வளர்ச்சியினை எட்டியது. பயிற்சியிலும் ஆயுதப் பயன்பாட்டிலும் மாறுபட்ட வளர்ச்சிநிலை கண்டது.

விசேட அதிரடிப் பயிற்சிபெற்று, கனரக இயந்திரத் துப்பாக்கியணியாய் நியமிர்ந்து நிற்கிறது.

தமிழீழ மக்களின் மனதில் நம்பிக்கை ஒளி ஏற்படுத்தியதும், சிங்கள அரசையும் இராணுவத்தளபதிகளையும் நிலைகுலைமாறவைத்ததுமான 'இதயபூமி -1' என்னும் விடுதலைப் புலிகளின்



மணலாற்றில் வரலாறு படைக்கும் எமது இயக்கத்தின் துணைப்படை வீரர்கள்.

சிறப்பு நடவடிக்கையில், முல்லைமாவட்ட துணைப்படையணிகள் நேரடியாகக் களத்தில் நின்று உதவிபுரிந்தன.

விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் இது ஒரு புதிய திருப்புமுனையாகும். இது மட்டுமல்ல, மக்கள் தம்மண்ணை மீட்டுவிட முடியுமென்ற நம்பிக்கையின் தொடக்கமும் கூட.

அன்று - சென்ற ஆண்டுகளில் - உயிரைப் பிச்சையெனக் கையேந்தியும் உயிர் பறிக்கப்பட்டது. இன்று அந்நிலைமாறி, "பகைவனே! உனது உயிரில் ஆசையிருந்தால் எங்கள் மண்ணில் கால்மிதிக்காதே" என்ற நிலையில், முல்லை மாவட்ட மக்கள் களத்திலும் எல்லையிலும் ஆயுதத்துடன், சொந்த மண்ணைக் காத்து நிற்கின்றனர்.

இதயபூமி -1....

துன்ப அத்தியாயங்கள் அதிகமிருந்தபோதும், இராணுவத்தால் அனுபவித்த துன்பங்களின் முன்னே இது துரும்பாகத் தெரிந்தது குயிலனுக்கு.



ஏழாவது பயிற்சிப் பாசறையில் பயிற்சி முடிந்த கையோடு, முல்லைத் தீவில் இலங்கை இராணுவ முகாம் மீதான தாக்குதற்களம் காத்துக் கிடந்தது. மிதிவெடி வைக்கும் திறமை மிகுதியாக இருந்ததால், அதற்கான சிறப்புப் பயிற்சியோடு களத்துக்கு விரைந்தான்.

மிதி வெடி வைக்கும் பணியில் குயிலனது வலது கரம் போனதும், யாழ் சென்று சிகிச்சை பெற்றதும், ஒரு கரத்துடன் என்முன் வந்து நின்றதும் ஒரு சோகம் கலந்த வீர வரலாறு.

கரமொன்று போனபின் சண்டை செய்ய வேண்டும் என்ற துடிப்பு குயிலனிடம் மேலோங்கியது. தனது உள்ளக்கிடக்கையை தளபதியிடம் வாய்விட்டுக் கேட்டுவிட்டான். தளபதியும் அவனது ஆசைக்குத் தடை போடவில்லை. ஆனால், அவனது பொறுப்புணர்ச்சியைக் கருத்திற் கொண்டு அணியொன்றின் பொறுப்பாளனாக நியமித்தார். பொறுப்பாளனாக இருக்கவிரும்பாத குயிலன், சாதாரண வீரனாயிருந்து இரண்டு மூன்று சண்டைகள் செய்தபின், பொறுப்பாளனாக வருவதையே விரும்பினான். அதையும் வெளிப்படையாகவே கேட்டுக்கொண்டான்.

டான். வேண்டுதல் நிறைவேற்றப்பட்டது.

குயிலன், மணலாற்றில் பெரும்பாலான களங்களில் மணலாரச்சண்டை செய்தாலும், சில சண்டைகளுக்குத் தன்னைக் கூட்டிச் செல்லாததையிட்டு குறைப்பட்டிருக்கிறான் -அமுதிருக்கிறான்; அமுதாவது சண்டைக்குச் செல்ல அனுமதி எடுத்துவிட வேண்டுமென்ற சண்டைக்காரன் குயிலன்.

'இதய பூமி-1' நடவடிக்கைக்கான பயிற்சி நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தபோது, குயிலன் சலிப்பும் களைப்புமின்றி பயிற்சியில் டுபட்டான். இயலாவாளி என்று தன்னைக் கூட்டிச் செல்லாமல் விட்டுவிடுவார்களோ என்ற சந்தேகம் அவனுக்கு.

பயிற்சி முடிந்து அணிகள் வகுக்கப்பட்டபோது, தளபதியின் கை தன்னை நோக்கி அசையுமா என்ற ஆவலோடு இமைக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அசைந்தது! குயிலனின் மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லை. அந்த மகிழ்ச்சியில் அவன் அடித்த மரியாதை வணக்கம், இன்னும் கண்முன் நிற்கிறது!

2 ஆவது லெப். புகழரசன் (சின்னத்துரை கோணைஸ்வரன்) காரைநகர், யாழ்ப்பாணம்.

யாழ். மண்ணில் காரைநகர் தந்த புதல்வன் புகழரசன். தான் பிறந்த மண்ணில் சிங்களப்படைகள் ஆதிக்கம் செலுத்துவதும், பிறந்தகத்தைவிட்டு இடம்பெயர்ந்துவாழும் தாய் தந்தையர் வறுமையால் நொந்து தவிப்பதும், புகழரசனின் நெஞ்சில் நெருப்பை மூட்டின. சிங்களத்தின் கொடுமைகள்கண்டு கொதிப்பதா? வறுமையின் நிலைகண்டு வாய்விட்டு அழுவதா....?

அழுவதற்கு அவன் தயாரில்லை. தன்மான உணர்வோடு களப்பலி எடுக்கவேண்டுமென்ற சினம் ஒங்கி நின்றது. பயிற்சிக்காலத்தில் வீட்டு வறுமை நிலைபற்றி அடிக்கடி சொல்லிக்

கொள்வான். வறுமை அவனுள் எத்தில் ஒரு போராட்டத்தை எழுப்பியுள்ளதை உணர்ந்து கொண்டேன்.

மட்டக்களப்பில் உணவின்றி, இருப்பிட வசதியின்றித் தவிக்கும் தம் தாய் தந்தையர் துயர்பற்றிச் சுகதோழர்கள் கூறும் சோகக்கதைகளைக் கேட்கும் போது, புகழரசன் மன ஆறுதல் கொண்டான்.



காலத்துக்கேற்ப, நேரத்துக்கேற்ப, இடத்துக்கேற்ப தோழர்களோடு பழகிவிட்டு ஏனைய நேரங்களில் அமைதியாக இருப்பதையே விரும்பினான் புகழரசன். இவனுள்ளத்தில் இசை வெள்ளம் நிறைந்துகிடப்பது எவருக்கும் தெரியாது. அமைதியாக இருந்த அவனைத் தட்டியெழுப்பிப் பாடவைத்த நாள், நெஞ்சில் நிலையாய் நிற்கிறது. புகழரசன் நல்லாய்ப் பாடுவான் என்ற உண்மை தெரிந்ததும் தோழர்கள் சுமமாவடுவார்களா? அவனைச் சுற்றி என்றும் ஒரு கூட்டம் மொய்த்திருக்கும்.

புகழரசனின் போர்வாழ்வு குறுகியது. குறுகியகாலப் போர் வாழ்வில் நிறைவான வரலாற்றுப்பதிவை ஏற்படுத்திக் கொண்டான். மண்கின்ற இராணுவ முகாமைத் தகர்த்தெறிந்து 'இதயபூமி'க்கு உயிரூட்ட உயிர்கொடுத்த உத்தம வீரர்களின் வரிசையில், தன்மையும் இணைத்துக்கொண்டான்.

வதைபடுவதைவிட மானத்துடன்

புதைபடுவதுமேல் என்று கருதி விழிதூங்க மறுத்த புகழரசன், நிலையான தூக்கத்தோடு வரலாறாகிவிட்டான். அவனிசைத்த கானங்கள் கானகமெங்கும் ஒலிப்பதை உணர்கின்றேன்.... காரைநகர் தந்த கானக்குயிலின் மானம் இந்த மண்ணில் என்றும் வாழும்!

மாவீரர்நாள் போட்டிகள் கார்த்திகை 27-1993

மாவீரர் நாளை முன்னிட்டு பிரான்ஸ் வாழ் தமிழீழ மக்களிடையே சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, ஓவியம், பேச்சுப்போட்டிகள் நடாத்தப்படவுள்ளன.

- மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்ட இப்போட்டிகள்:
- ★ 1ம் பிரிவு : 12 வயதுக்குட்பட்டோர் பிரிவு (ஓவியம், பேச்சு)
- ★ 2ம் பிரிவு : 12 - 16 வயதுக்கு இடையிலான பிரிவு (ஓவியம், கட்டுரை, பேச்சு)
- ★ 3ம் பிரிவு : 16 வயதுக்கு மேற்பட்டோர் பிரிவு (ஓவியம், கட்டுரை, சிறுகதை, கவிதை)
- ★ பேச்சுப்போட்டி, சிறுகதை, ஓவியம் ஆகியவற்றில் வரலாற்றுப்போட்டி.
- ★ முதல் மூன்று இடங்களையும் பெறும் போட்டியாளர்களுக்கு மாவீரர் நிகழ்ச்சியின் போது பரிசில்கள் வழங்கப்படுவதுடன் பரிசீலனை பேச்சுக்கதை, ஓவியம், கட்டுரை, சிறுகதை, கவிதை.
- ★ ஆக்கங்களை அனுப்பவேண்டிய இறுதிநாள் 13-11-1993.
- ★ ஆக்கங்களை அனுப்பவேண்டிய, அவ்வழி மையக் குழு:

T.C.C.
341, RUE DES PYRENEES
75020 PARIS

தொலைபேசி இல: 43 58 11 42

மண்ணையும் மக்களையும் காக்க
மரணித்த மாமனிதர்களின் நினைவுகளில் மூழ்கி எழுவோம்.
தமிழர் கலை பண்பாட்டுக் கழகம் - பிரெஞ்சுக்கிளை